

man som Regel kun burde have een Amtsforsvalter i hvert Amt, hvilken Embedsmand da for Beboernes Befvemmeligheds Skyld skulde være forpligtet til i de respektive Kjøbstæder i Amtet og enkelte andre bekvemmelige Stæder at møde til visse Tider af Aaret mod Diater og Rejseogtøjgjævelse for at opkræve Skatter. Herfra vil Lovforslaget gjøre en Undtagelse for Frederiksborg Amts Vedkommende. Hovedgrunden dertil angives at være dels Embedets og dels Befolkningens Lærv. Det Første maa være det Samme, som at de Forretninger, der ere henlagte til Kronborg Amtstue ikke ville kunne udføres forsvarlig, hvis Sammenlægningen til eet Sted fandt Sted, og den anden Hovedgrund skulde jo altsaa være den, at det var til væsentlig Befvemmelighed for Befolkningen i Amtet, at begge Amtstuer bevares. Med Hensyn til det Sidste skal jeg bemærke, at det ganske vist kan være meget bekvemt for Befolkningen at have mange Embedsmænd. Det er saaledes bekvemt, og man veed ogsaa, at der næres mange Ønster i den Henseende, at for Exempel hvert lille Sogn faar sin Præst, for at man kan lettere gjøre Tilførsler til Kirkebogen, søge Assistance hos ham eller Børn til Konfirmation. Saaledes er det i mangfoldige Henseender, at det er til Befvemmelighed for Befolkningen at have mange Embedsmænd. Men naar man overveier, hvad det vil føre til, naar saaledes de Enkelte forlange deres Befvemmeligheder og Særinteresser varetagne ved at have mange Embedsmænd, da ville efterhaanden, som Almensandsen og Oplysningen stiger, de enkelte Borgere, naar de stille sig paa det almene Standpunkt, komme til det samme Udslag, som er gjort gjældende i den nævnte Lov, at man skal søge at indskrænke Embedsmændenes Antal saa meget som muligt, saa meget som Forretningerne paa nogen Maade tillade. Dette kan man ogsaa saa meget mere gjøre med Hensyn til dette Forhold, her er Tale om, som Kommunikationsmidlerne i de senere Aar ere bleve forbedrede i en ganske overordentlig Grad. Med Hensyn til Befolkningens Lærv, er jeg imidlertid tilbøielig til at tro, at dette Amtstuedistrikt, som her er Tale om, er saa slet arronderet, at det ikke paa nogen Maade kan siges at være i Befolkningens Lærv, at Amtstuen bevares i Esrom. Der er store Strækninger af dette Amtstuedistrikt, hvor man, bortset fra Amtstueforretningerne, ikke har een Gang Grinde til Esrom, naar man f. Ex. har 9 a 10 Gange Grinde til den By, hvor den nuværende Amtstue er beliggende, nemlig Hillerød. Vi maa desuden erindre, at der mellem Helsingør og Hillerød ved Jernbanen afgives en overordentlig let Befordring, og at der ligger Sogne lige op til Hillerød, hvorfra Beboerne skulle reise bort fra Jernbanen ud til Esrom for at betale deres Afgifter, og at der fremdeles er Sogne vest og nordvest fra Hillerød som Kamløse og de der omkring belig-

gende Sogne, hvorfra Beboerne meget ofte komme til denne deres naturlige Handelsby, for saa vidt Helsingør ikke er det, hvorimod de ikke have Noget i Esrom at gjøre. Jeg taler imidlertid ikke blot om disse Egnes Beboere; thi for dem er det soleklart, at det vil være af Interesse kun at faae een Amtstue, men der er ogsaa Befolkninger, som bo temmelig nær ved Esrom, men som ingen Forbindelse have med dette Sted, og som derimod meget ofte komme til Kjøbstaden, og som ville foretrække at kunne afgjøre der ogsaa den Slags Mellemværende. Fordi det hender, at Udskillige ikke kunne derhen, men helst undgaa at komme til Kjøbstaden for Lidspilbens Skyld, og hvis Skatter og Afgifter godvillig besjerges betalte af Andre, er der jo ingen Grund til, at disse Andre ikke ligesaa godt kunne besjerge disse Forretninger i Byen som i Esrom, tværtimod de kunne lettere slaa dem sammen med, hvad de have at besjerge i Byen. Jeg er overbevist om, at der fra Befolkningens Side ikke kan reises og for det store Lævs Vedkommende i Distriktet ikke vil blive reist nogen som helst væsentlig begrundet Indvending imod, at Amtstuen nedlægges, hvor imod Forslaget jo gaar ud paa, at den skal bevares. Beboerne have jo den samme Udgang, hvis de ville benytte den, til at faae deres Skatter erlagte i Nærheden af deres Hjem, naar Beboerne af andre Aarter kunne have det, naar der iagttages, at Amtsforsvalteren udfører, hvad Lovven bestemmer om, at han til visse Tider skal være til Stede paa visse bestemte Stæder i Amtet. Hvad Forretningernes Omfang angaar, er det fremhævet, at det vil blive et meget betydeligt og for betydeligt Embede, hvis de to Amtstuer sammenlægges under een Mand, fordi ikke blot de almindelige Amtstueforretninger henhøre herunder, men ogsaa Forretninger, som følge af Arveesteforholdene og af, at Staten har saa store Domæner i Nordsjælland. Selv om man fastholder, at alle de specielle Forretninger vedblive og bør udføres af kongelige Embedsmænd — jeg skal foreløbig antage dette — er jeg tilbøielig til at tro, at de meget vel ville kunne udføres af en Chef, en fastlønnet pensionsberettiget Embedsmand. Vel siges der, at Regnskabsafleggelsen burde foregaa af den enkelte Amtsforsvalter selv, og det er man ikke saa sikker paa kan sige, naar han har de store Forretninger. Jeg svarer, han vil kunne gjøre det i samme Omfang, som nu er Tilfældet, eller i alt Fald i samme Omfang, som man nu vil fikke sig ved Bevarelsen af begge Amtstuer; det vil bero paa den vedkommende Embedsmands Dydighed, Indsigt i Forretningerne, hans stadige Følgen med, om han vil kunne udføre disse Forretninger. Naturligvis er det ikke Meningen, at han skal kjende hele det Grundlag, alle de Kilder, hvorfra Regnskabet skal dannes i alle Specialia, naar dette Embede alene, som her er foreslaaet, skal kunne bruge 1,800 Rb.